

LA CARPA BLANCA DE LA DIGNITAT

Des de fa nou mesos, una gran tenda de campanya blanca es troba instal·lada davant l'edifici del Congrés, a Buenos Aires. Aquesta carpa acull una iniciativa original de la Confederación de Trabajadores de la Educación de la República Argentina (CTRA), afiliada a la Internacional de l'Educació.

Es tracta d'un dejuni en defensa de l'escola pública. 52 docents de tot el país protagonitzen la protesta més llarga, creativa pacífica i ferma de la història sindical argentina: un dejuni en alternança per animar al govern a iniciar un procés de negociació seriós amb els sindicats sobre les reivindicacions en política educativa.

Tot i que la Carpa Blanca fou instal·lada davant el Congrés el 2 d'abril, l'origen de les demandes docents sobre el finançament educatiu es remunta a cinc anys enrere. L'any 1992, l'Estat es va desfer de les darreres escoles que tenia sota la seva òrbita i les va transferir a les províncies. Aquest procés va accentuar la fragmentació del mapa salarial dels mestres en 24 trossos. D'aleshores ençà, cada província s'encarrega de pagar als seus docents com a qualsevol empleat de l'administració pública.

En aquest context de desgast professional i de crisi econòmica, els docents s'han vist obligats a participar en la posta en marxa del nou sistema educatiu. Aquest any, per primera vegada, el Govern va admetre que la reforma pot fracassar si no es millora la situació laboral dels mestres. Quan les aturades i les manifestacions ja no servien, la Confederación de Trabajadores de la Educación (CTRA) va idear una original forma de protesta: el dejuni.

Aquesta protesta continuada per part dels dejunants de la Carpa Blanca es veu reforçada amb altres tipus d'actes, com la recollida de firmes per tot arreu del país (escoles, places, oficines, clubs, parròquies...) Més d'un milió de firmes per a l'educació foren lliurades, el novembre passat, als membres de la Comissió d'Educació de la Cambra de Diputats. Un altre manifestació de solidaritat amb els docents argentins fou el macro festival de roc celebrat el mes de desembre passat, el Maest'Rock", que va reunir prop de 50.000 persones, joves la majoria d'ells. D'aquesta manera,

també, els mestres varen voler tornar als estudiants el seu suport amb una gran moguda rockera. Tothom ha anat passant per la Carpa Blanca de la Dignitat. Els escriptors Ernesto Sabato, Mario Benedetti i Eduardo Galeano varen obrir la llista. Seguiren ballarins i cantants (entre aquests darrers, Víctor Manuel, Ana Belén i Joan Manuel Serrat), actors, músics periodistes que retransmeten des d'allà els seus programes de ràdio i televisió.

La Carpa s'ha convertit en un lloc on expressar-se i un fòrum de debat. Així la Carpa Blanca és ja més que el símbol d'un reclam gremial. Els dejunants no han volgut fer llàstima i per això generen propostes de participació. S'ha obert un nou pol cultural a la capital argentina. En ple any electoral, la Carpa es va convertint en un fenomen molest per al Govern, però els docents insisteixen perquè encara no ha aconseguit l'objectiu: que es tracti i es voti en el Congrés una llei de finançament educatiu. □

**La Carpa No se rinde
Ni Transa**

